

Salt i sårene

Veiene saltes som aldri før. Virkningene bør granskes.

■ Tall som innrapporteres til Statens vegvesen, viser at riks- og fylkesveinettet her til lands ble påført 238.992 tonn salt i fast eller flytende form sist vinter. Dette er en økning på 27 prosent sammenlignet med året før. Dette er likevel beskjedent sammenlignet med Tromsø-regionen. 388 tonn er mer enn en dobling sammenlignet med foregående år.

■ Mens bilister raser over å måtte kjøre kilometer etter kilometer i saltlake, står Statens vegvesen fast på at dette er et nødvendig tiltak i fremkommelighetens og trafikksikkerhetens tjeneste.

■ Vegvesenet viser til at antall ulykker er redusert på strekninger som saltes. Det skal vi ikke bestride, men det er likevel betimelig å be om at denne påstanden konkretiseres og dokumenteres. Det må også være i vegvesenets interesse.

■ Det er nemlig ingen tvil om at etatens argumentasjon er under press. En nå fire år gammel rapport fra Transportøkonomisk institutt (TØI), viser at antall ulykker reduseres med mellom fem og ti prosent som følge av salting. Det er et betydelig lavere tall enn det vegvesenet tidligere har operert med. Og dykker man dypere ned i tallene, vil man kunne se at salting har større effekt på såkalte materiellskadeulykker enn for de alvorlige ulykkene.

■ Dette har naturligvis sammenheng med at bedre veigrep gir økt fart, og det er i høye hastigheter de alvorligste ulykkene inntreffer. Det er nærliggende å snakke om falsk trygghet, og i så måte bør reduserte fartsgrenser vinterstid vurderes opp mot saltingen og dens følgeskader på så vel kjøretøy som veibane, betongkonstruksjoner og miljø.

■ I debatten er det også grunn til å se til våre naboer i Sverige, som har gått motsatt vei. I 1996 trakk Riksdagen på bremsen og reduserte saltbruken dramatisk. Svenske politikere inntok en kritisk holdning.

■ Transportøkonomisk institutt konkluderer med at det nå er behov for nye undersøkelser knyttet til salting av veier. Det må Statens vegvesen og de folkevalgte ta på største alvor. Unødig og overdreven bruk er bokstavelig salt i såret.

Ribbes

De store matkjedene varlser prisøkninger etter nyttår.

Ingen bombe at forbrukerne må betale regninga for prisen for julemat.

Sjefredaktør/adm. direktør

Steinulf Henriksen

steinulf.henriksen@folkebladet.no · 77 85 20 50

SÅR: Vegvesenets veisalting bør granskes.

FELLESKAP: - Felleskapsløsningene og den norske modellen har gjort Norge til verdens beste land å bo i. Den modellen må vi også bruke når vi skal inkludere mange nye mennesker i samfunnet vårt, skriver Helga Pedersen. Foto: Byrå

Kommunene må rustes for store oppgaver

Av Helga Pedersen
Arbeiderpartiets kommunalpolitiske talsperson

ARBEIDERPARTIET vil at Norge fortsatt skal være et land med små forskjeller, høy sysselsetting, høy verdiskaping, en sterk offentlig sektor og en levende og engasjert samfunnsdebatt. Den historiske erfaringen er at de norske felleskapsløsningene både har vært en nasjonal økonomisk suksess, og har bidratt til frihet og trygghet for enkeltmennesket. Det må vi bygge videre på.

DE STORE spørsmålene nå handler om hvordan vi skal møte økende ledighet, hvordan vi skal ta i mot de mange tusen flyktningene som har kommet til Norge, hvordan vi skal ta vare på de mange flere eldre som vil trenge omsorg i årene som kommer, og hvordan vi skal redusere de økende forskjellene i samfunnet. Dette er store og grunnleggende samfunnsoppgaver, som knapt noe annet land har bedre forutsetninger for å løse enn det vi har i Norge.

DET NORSKE velferdssamfunnet er kjennetegnet ved at Stortinget vedtar ambisjoner og standarder for skole og velferd, mens det i stor grad er kommunene som organiserer og utfører oppgavene. Også det har vist seg å være en suksessformel. Men forutsetningen for at det skal fungere, er at det er sammenheng mellom behov og nasjonale ambisjoner, og kommunenes mulighet til å betale for god skole, helse og eldreomsorg. Arbeider-

partiet prioriterer de viktigste tingene først, og det gjør vi ved å foreslå nærmere fire milliarder mer til kommunene utover regjeringens forslag.

TO MILLIARDER går til å styrke kommunenes og fylkeskommunenes frie inntekter, en milliard går til definerte satsinger innenfor barnehage, skole og helsetjenester, og nærmere en milliard kroner går til å sette kommunene bedre i stand til å bosette og integrere flyktninger. Vi mener dette er helt nødvendig for å ruste kommunene for de store oppgavene de står overfor.

EN AV DE største utfordringene for kommunene er mangel på arbeidskraft innen skole, helse, barnehager og omsorg. En annen er en stram økonomi. Samtidig har Norge den høyeste ledigheten på over 20 år, med 127.000 arbeidsledige. Men Norge har også masse penger til disposisjon. Og regjeringen disponerer dem - ved å sette ny rekord i oljepengebruk, og ved å innføre ny flysetavgift for å få inn enda flere penger.

VI BURDE bruke dette handlingsrommet på å ruste det norske samfunnet for framtida og på å gjennomføre nødvendige satsinger i kommunene. Dessverre gjør ikke regjeringen det. Det viser faktatalene om vekst i kommuneøkonomien, som Finansdepartementet har bekreftet. Veksten i kommunesektorens samlede inntekter var i perioden med rødgrønt flertall i Stortinget 2,5 prosent. Nå er dette redusert til 1,7 prosent.

KOMMUNESEKTOREN har med andre ord gått glipp av mer enn ni milliarder kroner etter regjeringsskiftet. Eller sagt på en annen måte: Hvis flertallet i Stortinget hadde fulgt opp veksten i kommuneøkonomien etablert under den rødgrønne regjeringen, ville kommunesektoren hatt ni milliarder kroner mer til velferdstjenester totalt sett. Det er ganske mange førskolelærere, sykepleiere og lærere.

KOMMUNENE STÅR overfor en stor jobb med å ta i mot, bosette og inkludere de mange tusen flyktningene som kommer til landet. Det krever at staten også stiller opp. Felleskapsløsningene og den norske modellen har gjort Norge til verdens beste land å bo i. Den modellen må vi også bruke når vi skal inkludere mange nye mennesker i samfunnet vårt. Høy innvandring kombinert med kontantstøtte, skatteuttak, angrep på arbeidsmiljøloven og svekkelse av de kollektive løsningene i arbeidslivet kan føre til økte forskjeller, utenforskap og undergravning av velferdsstaten.

MEN INNVANDRING er også en kilde til mangfold, arbeidskraft og innbyggere til lokalsamfunn som trenger det. Hvis vi sikrer barnehageplass til alle, tidlig innsats i skolen, satser på fagarbeiderne, utvikler de kommunale velferdstjenestene videre, får på plass treffsikre arbeidsmarkedstiltak og utover en aktiv næringspolitikk - så kan de som kommer som flyktninger i dag være med på å skrive et nytt og godt kapittel i historien om Norge.

sitater

Klapp på skuldra

Derfor synes vi det er på sin plass med et fortjent klapp på skuldra til brøytesjåfører og andre som må tåle vann- og loddrett snøsprøyt når de klargjør fjelloverganger i et nådeløst vær fylke.

Altaposten,
mandag 21. desember

Utfordring

Bekymringene tårner seg opp i norsk økonomi. Oljeprisen har fortsatt å falle. Norges viktigste eksportartikkel har den siste uken vært omsatt helt ned i 37 kroner per fat. Det er en utfordring for mange flere enn de som får sin lønn fra Statoil.

Adresseavisen,
mandag 21. desember

Livskrise

Ved inngangen til julehøgtida står 80.800 personer helt utan arbeid. Talet er alvorleg nok, men dette er langt meir enn berre eit tal. For svært mange av dei som misser arbeidet kan det vere snakk om livskriser.

Sunnmørsposten,
mandag 21. desember

Stian
Jakobsen
Nyhetsredaktør

911 71 819

stian.jakobsen@folkebladet.no